

KAMENICE

Kamenice (*Kamnitz, Kamitz*) - 319 m n. m. - Zaniklá okrouhlice z 10. - 11. stol. na pravém přítoku (*Kamitzbach*) **Bílého potoka** (*Lattenbach, Sauermilch Bach*), pod čedičovým masivem **Děloušského** (*Tilišského*) vrchu - podkrušnohorského středohorského solitéru, 6 km severozáp. od Ústí - dříve s výhledem na bojiště u **Chlumce** (*Kulm*), nyní **Jedlová hora** (*Tannichberg*) (382 m), na trase z **Dělouše** (*Tillisch*) k teplicko-podmokelskému úseku císařské (erární) vozovky (zřízené v l. 1832 - 35).

Od úpatí jižně ke **Skorticím** (*Gartitz*) kotlinu v křídě až oligocénu (př. 145,5 - 23 mil. let) zalilo sladkovodní jezero, poté rašelinisté pokryly vrstvy písků a spraší, v miocénu (př. 23 - 5,33 mil.) klesaly a utvářely lignitová podloží (při rubání byla objevena 30cm fosilie želvy evropské). Primárně asi *Kamyk* (skalnatý holý kopec, kámen, kamének - nejspíš od staršího 6. pádu - *V Kamyce = Kamenice*). Prezentována (1169 *ad villam Camic*) co hraniční výspa svatojánského (maltéžského) rytířského řádu johanitů náležela pak 'erbu hrábí, Hrabšicům, posléze páni z Riesenburka (Rýzंबरka) - v 12. - 13. stol. z nejmočnějších v Čechách, dále (poč. r. 1410) panství kruckému (*Herrschaft Graupen*), kol. r. 1413 všebořickému - tehdy předmětem sporu Jana 'Hanusše' a Henzlína z Kuteríc zv. *Schadernicht*, mimo **Všebořic** (*Schöbritz*) s dvorem a tvrzí šlo o **Novou Ves** (Podhoří = *Německá Nová Ves [Deutsch Neudorf]*), Dělouš, Kamenici, **Žďár** (*Saara*) a **Strážky** (*Troschig, Troshick*) s příslušenstvím. R. 1553 část náležela lénu pražského purkrabího (od r. 1537 'pan Wolf starší Krajír z Krajkou a na Nové Bystřici - nejvyšší purkrabě Pražský').

Snad kolem poloviny 15. věku získal Bukov Matyáš Kelbl z Gejsinku, připomínán zde roku 1483. Roku 1488 obdaroval oltář svatého Mikuláše v ústeckém kostele. Po jeho úmrtí přešel Bukov na jeho příbuzné Bernarta s Václavem. Zatímco Bukov zůstal po jejich rozdělení v rukou Bernarta, který se psal s přídomkem „v Bukově“ již roku 1503, Václav, pišící se po Bukově roku 1529, si ponechal statek Stražnice u České Lípy. Samotný Bernart je na Bukově zmíněn např. roku 1522, kdy vedl při s Vilémem Vřesovcem, a poté ještě roku 1534. Po jeho smrti přešel statek na příbuzné Zikmunda, Heřmana, Bernarta, Albrechta a Litolda, kteří roku 1546 prodali „Bukov tvrz, dvír poplužní s poplužím, Bukov ves celou a dvory kmetcí s platem, ve Všebořicích, ve Chvojenci, v Nové Vsi, v Kamenici, v Roudné, v Dělouši co jim tam patří a pustou ves Špemberk“ za 1 200 kop českých grošů Janovi Trmčickému z Miliny. - *Hrady, zámky a tvrze na Ústecku* - PhDr. Jiří Úlovec (Město Ústí n. L. 2002).

Kus byl (1580) prodán a r. 1613 utřil Skortovice s **Podhořím** (*Deutsch Neudorfell*) i samotou Špimberk (Kabát - *Spiegelsberg*) od císařského rady (za protihabsburské rebelie člen direktoria českých stavů) Prokopa Dvořeckého z Olbramovic († 21. 6. 1621 Praha) rytíř Václav st. ze Žampachu. Konfiskačním výrokem (3. 11. 1622) jmění pozbyl (1623): **Bukov** (*Pockau*) s tvrzí a veskerentvím, Skortovice, fragment Všebořic, **Novou Ves** (*Deutsch Neudorfell*), Kamenici, **Roudné** (*Raudney*), Dělouš, **Malé Chvojno** (*Klein Kahn*) a *Spiegelsberg*. Za 10.525 kop míšeňských bylo prodáno choti Barboře Malešické z Poutnova, horlivá katolička prý slíbila vychovat svých 12 dětí v 'pravé' víře. Václav Kölbl z Geisingu přijal (1626) podmíněnou držbu na díly **Hrbovic** (*Herbitz*), Dělouše, **Střížovic** (*Strizowitz*) a Kamenici, jež sjednoceny (1640) případdy dominiu všebořickému (*Herrschaft Schöbritz [Schöberitz]*) a od r. 1694 kránsleokému (*Allodial Herrschaft Schönwald*).

Jan Albrecht (*syn Volfa Žoldána Štampacha z Štampachu, na Všebořicích [† před 1610 - ožen v 1608 s Annou Marií ze Sahlhausu]*) zemřel roku 1615 a pohřben byl po boku svých rodičů. Z manželství měl dceru Esteru, provdanou za Jana Heřmana Kelbla z Gejsinku. Ten s ní vyženil oba statky, tj. Všebořice s Chuderovem. Jelikož se však aktivně zúčastnil stavovského povstání z let 1618 až 1620, byl 23. června 1623 odsouzen konfiskační komisí ke ztrátě třetiny majetku. Následně mu byl zabrán nejen statek Habrovice, ale rovněž Všebořice s Chuderovem. Oba poslední jmenované statky však byly vráceny jeho manželce Esterě, neboť ta je měla nastěti zapsány na sebe jako věno od otce. Udržela je tak v majetku až do konce dvacátých let. Po úmrtí manžela se znovu provdala, takže roku 1628 jako Estera Rešová či Rašínová uzavřela smlouvu s Alexandrem Regniersem z Bleilebenu na Stradonicích a Soběchlebích, kterému prodala „tvrz Všebořice s dvorem poplužním s poplužím, s pivovarem, sladovnou, ovčínem, s vinicí, chmelnicí, ves Všebořice co tu má s křmou vejsadní, Německou Novou Ves s křmou vejsadní co tu má, ve vsi Dělouši co tu má, ve vsi Kamenici co tu má, ves Telnici s mléjnem, pilou a papírnou, s křmou vejsadní, ves Streckenwald s dvorem poplužním s poplužím, ves Žďár s dvorem poplužním s poplužím a dva mlýny, ves Cukmantl, ves Drožkov“ a statek Chuderov, to vše celkem za 40 000 zlatých rýnských. Tím skončila více než stoletá éra Lungvičů ve Všebořicích. - *Hrady, zámky a tvrze na Ústecku* - PhDr. Jiří Úlovec (Město Ústí n. L. 2002).

● Kamenná barokní boží muka z r. 1727 na okraji, směr k Dělouši (1962), zbořena v 60. l. 20. stol. - Vladimír Holub (zanikleobce.cz).

● Silnice Dělouš - Kamenice (léto 1961), vlevo důležitý orientační bod v někdejšímu centru, kamenný kříž z r. 1807, po r. 1960 vzal za své.

● Současný pohled, v zatáčce po levé straně stával kamenný křížek (čtvrtek 5. 12. 2011). - Vladimír Holub (zanikleobce.cz)

Berní rula (1653/4) udává 10 domů (3 sedláky, 6 chalupníků, 1 zahradníka) a 0,75 (0,215 ha) strychu vinné (0,5 [0,143 ha] selských a 0,25 [0,072 ha] zahradnických), zatímco 2. tereziánský katastr (1748 - 57) katalogizuje 1,1 vinného strychu (korce) rustikálního (0,315 ha). Kartograf J. K. Müller (* 15. 3. 1673 Wöhnd - Norimberk - † 21. 6. 1721 Vídeň) uplatňuje výraz *Kamnitz* (1720), stejně i l. (Josefské) vojenské mapování z l. 1764 - 68 (rektifikace 1780 - 83) evidující 7 sedláků a 11 chalupníků i II. Františkovo (1836 - 52), registrující na děloušské půdě chlumeckého teritoria (*Allodial Herrschaft Kulm*) 11 domů a 5 stájí s ubytovací kapacitou pro 4 muže. V l. svazku monografie *Das Königreich Böhmen* (Praha, 1833) zaměřeném na Litoměřicko popisuje J. G. Sommer (* 1782/83 Leuben [Luběň] u Draždan [Dresden, Drježdžany, Dreždžany, Drezno] - † 11./12. 11. 1848 pražský Karln [Karolinenthal]) vesnicu *Kamitz* (přifařenou do Skortovic) s 11 domy a 57 obyvateli, z nichž 21 (se 4 staveními) podléhalo (rovněž konspikpčně - všeobecná branná povinnost) Chlumci, 14 lidí a 3 chalupy Všebořicím (*Herrschaft Schöbritz [Schöberitz]*) a zbytek **Předlicím** (*Präditz*). Císařský povinný otisk uvádí 'Tillisch mit der Ortschaft Kamnitz in Böhmen - Leitmeritzer Kreis - Bezirk Schöbritz 1843 - Lith. della Torre u. Krippel 1847'. *Popis Království Českého čili podrobné poznamenání všech dosavadních krajův, panství, stávků, měst, městeček a vesnic...* (J. G. Kalve, 1848 Praha) F. Palackého (* 14. 6. 1798 Hodslavice - † 26. 5. 1876 Praha) zmiňuje (str. 54 - 56) v kapitolách